

Sygn. akt IV Ca 346/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 lipca 2016 r.

Sąd Okręgowy w S. IV Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Mariusz Struski

Sędziowie SO: Dorota Curzydło, Wanda Dumanowska (spr.)

Protokolant: st. sekr. sąd. Katarzyna Zadrozna

po rozpoznaniu w dniu 15 lipca 2016 r. w S.

na rozprawie

sprawy z powództwa B. F.

przeciwko J. F.

o zmianę orzeczenia w zakresie obowiązku alimentacyjnego

na skutek apelacji powoda od wyroku Sądu Rejonowego
w C. z dnia 18 kwietnia 2016r., sygn. akt III RC 166/15

1. oddala apelację,
2. nie obciąża powoda kosztami postępowania apelacyjnego.

Sygn. akt IV Ca 346/16

UZASADNIENIE

Pozwem z 7 maja 2015r. powód B. F., wniósł o zasądzenie od pozwanego J. F., tytułem alimentów kwoty po 500 zł miesięcznie poczynając od 1 listopada 2014 r. oraz kwot po 400 zł miesięcznie za okres od 1 lipca 2012 r. do 31 października 2014 r., tj. łącznie kwoty 11.200 zł. W uzasadnieniu pozwu podano m.in., że od lutego 2012 r. powód zamieszkał z matką, wcześniej mieszkał z ojcem, rodzice powoda zawarli porozumienie, na mocy którego ich zobowiązania alimentacyjne, matki wobec mieszkającego z ojcem syna A. oraz pozwanego wobec powoda, zostały określone na 400 zł miesięcznie i ulegały wzajemnemu potrąceniu, z końcem czerwca 2012 r. A. F. zakończył edukację i obowiązek alimentacyjny L. F. wobec niego wygasł, jednak pozwany zaprzestał łożenia alimentów na rzecz powoda, nie płacąc ich do 31 października 2014 r.

Pozwany wniósł o oddalenie w całości powództwa za okres od 1 lipca 2012 r. do 31 października 2014 r., natomiast uznał powództwo do kwoty po 400 zł miesięcznie za okres od 1 listopada 2014 r. Uzasadniając swoje stanowisko, podał m.in., że strona powodowa nie wykazała, aby potrzeby małoletniego powoda były niezaspokojone przed datą wniesienia powództwa, czego wymaga przepis art. 137 par. 2 krip.

Wyrokiem z dnia 18 kwietnia 2016 r. Sąd Rejonowy w C. zasądził od pozwanego na rzecz powoda tytułem alimentów po 500 złotych miesięcznie, płatnych do dnia 15-go każdego miesiąca z góry, począwszy od maja 2015 r., z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w zapłacie – zmieniając

tym samym obowiązkiem alimentacyjny ustalony w pkt. 5 wyroku Sądu Rejonowego w C. z dnia 22 września 2011 r. sygn. III RC 351/10 i oddalił powództwo w pozostałym zakresie. Nadto wyrokowi w punkcie 1 nadał rygor natychmiastowej wykonalności, nie obciążył powoda kosztami postępowania w zakresie oddalonego roszczenia oraz nakazał pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w C. kwotę 300 złotych tytułem niewuiszczonej opłaty od zasądzonego roszczenia.

Apelację od tego wyroku złożył powód, zaskarżając go co do punktu 1 w zakresie daty ustalenia odsetek od zasądzonej kwoty oraz w punkcie 2 w zakresie oddalenia powództwa za okres od 1 lipca 2012r. do 31 października 2014r.

Mając na uwadze treść art. 387 § 2¹ kpc, Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja nie zasługiwała na uwzględnienie.

Sąd Rejonowy przeprowadził postępowanie dowodowe i na jego podstawie ustalił stan faktyczny, który nie jest w apelacji kwestionowany i nie wymaga uzupełnienia, dlatego Sąd Okręgowy ustalenia te przyjmuje za własne.

Sąd Rejonowy, oddalając powództwo za okres od przed wytoczeniem powództwa, odwołał się do art. 137 § 2 kro, który obowiązuje od 13 czerwca 2009 r. Przepis ten dotyczy zagadnienia dochodzenia alimentów za czas ubiegły i, jak wynika z uzasadnienia projektu ustawy zmieniającej Kodeks rodzinny i opiekuńczy, jest powiązany z przedawnieniem roszczenia. Wprowadzając to nowe unormowanie, ustawodawca wskazał, iż natura prawna alimentów polega na dostarczeniu uprawnionemu na bieżąco środków utrzymania. Ten charakter zobowiązania alimentacyjnego został już podkreślony w uchwale Składu Siedmiu Sędziów Sądu Najwyższego z dnia 28 września 1949 r. (C 389/49, OSN 1951, Nr 3, poz. 60), według której żądanie dotyczące czasu minionego może mieć na względzie niezaspokojone potrzeby uprawnionego, wykonanie zobowiązań zaciągniętych przez niego dla zaspokojenia potrzeb, zaległości np. w opłatach za mieszkanie itd.

Zatem dochodzenie alimentów za okres poprzedzający wytoczenie powództwa jest, w aktualnym stanie prawnym, dopuszczalne tylko w ograniczonym zakresie, bo tylko w wypadku, gdy pozostały niezaspokojone potrzeby lub zobowiązania zaciągnięte przez uprawnionego względem osoby trzeciej na pokrycie kosztów wychowania i utrzymania. N. we właściwym czasie roszczenie alimentacyjne wygasa. Tak samo rzecz się ma w odniesieniu do zaspokojonych potrzeb uprawnionego (zasada pro praeterito nemo alitur). Kumulowanie należności alimentacyjnych za czas dłuższy powoduje wiele ujemnych zjawisk, w szczególności prowadzi do gromadzenia znacznych aktywów, które z reguły po latach są przeznaczane na cele mające niewiele wspólnego z zaspokajaniem bieżących potrzeb oraz do powstania znacznego zadłużenia osób obowiązanych do alimentacji (vide; uchwała Składu Siedmiu Sędziów Sądu Najwyższego z 25.11.1968 r., III CZP 65/68, OSNC 1969, Nr 5, poz. 83).

Mając powyższe na uwadze należało podzielić stanowisko Sądu Rejonowego, iż zasadnym było uwzględnienie roszczenia jedynie za okres od wytoczenia powództwa. Tym samym apelacja, jako bezzasadna, podlegała oddaleniu.

O kosztach postępowania apelacyjnego orzeczono na podstawie art. 108 § 1 i 102 kpc, uznając iż nie należy powoda obciążać kosztami postępowania apelacyjnego.